

Αρ. 4365, 16.11.2012

159(Ι)/2012

ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ
ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

<u>Άρθρο</u>	<u>Περιγραφή</u>
	ΜΕΡΟΣ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
1.	Συνοπτικός τίτλος.
2.	Ερμηνεία.
	ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
3.	Πεδίο εφαρμογής.
4.	Διασυννοριακές διαφορές.
	ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ
5.	Διαμεσολάβηση.
6.	Μητρώο Διαμεσολαβητών.
7.	Εγγραφή στο Μητρώο Διαμεσολαβητών.
8.	Διαγραφή διαμεσολαβητή από το Μητρώο Διαμεσολαβητών.
9.	Τέλη εγγραφής στο Μητρώο Διαμεσολαβητών.
10.	Καθήκοντα διαμεσολαβητή.
11.	Άσκηση επαγγέλματος από διαμεσολαβητή.
12.	Συνέχιση επαγγελματικής κατάρτισης διαμεσολαβητή.
13.	Ενημέρωση του κοινού.
	ΜΕΡΟΣ ΙV <u>ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ</u>
14.	Επιλογή διαμεσολαβητή.
15.	Παραπομπή σε διαμεσολάβηση από δικαστήριο.
16.	Συμφωνία διαμεσολάβησης.
17.	Έναρξη διαδικασίας διαμεσολάβησης.
18.	Διαδικασία διαμεσολάβησης.
19.	Τόπος και χρόνος διεξαγωγής της διαμεσολάβησης.
20.	Γλώσσα διαμεσολάβησης.
21.	Εμφανίσεις.
22.	Κατάθεση εμπειρογνώμονα.

23.	Εμπιστευτικότητα της διαμεσολάβησης.
24.	Δηλώσεις ενώπιον διαμεσολαβητή.
25.	Παράλειψη ή αδυναμία προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαμεσολαβητή.
26.	Αντικατάσταση διαμεσολαβητή.
27.	Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης στην παραγραφή και στις αποσβεστικές προθεσμίες.
	ΜΕΡΟΣ V ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ
28.	Τερματισμός διαδικασίας διαμεσολάβησης.
29.	Φύλαξη εγγράφων διαμεσολάβησης από το διαμεσολαβητή.
30.	Σύναψη συμφωνίας συμβιβασμού.
31.	Μη επίτευξη συμφωνίας συμβιβασμού.
32.	Εκτελεστότητα συμφωνίας συμβιβασμού.
	ΜΕΡΟΣ VI ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ
33.	Έκδοση Κανονισμών.
34.	Διαδικαστικοί Κανονισμοί.

ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ
ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Προοίμιο. Για σκοπούς-

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 136
24.5.2008, σ.3. (α) εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο
«Οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Συμβουλίου της 21^{ης} Μαΐου 2008 για ορισμένα θέματα
διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», και

(β) θεσμοθέτησης εθνικών διαδικασιών διαμεσολάβησης σε αστικές
διαφορές, περιλαμβανομένων εμπορικών διαφορών.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ορισμένων
τίτλος. Θεμάτων Διαμεσολάβησης σε Αστικές Διαφορές Νόμος του 2012.

Ερμηνεία. 2. Στον παρόντα Νόμο εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει
διαφορετική έννοια -

«αστική διαφορά» σημαίνει κάθε διαφορά που δυνατό να είναι
αντικείμενο πολιτικής διαδικασίας, κατά την έννοια που αποδίδεται
στον όρο αυτό δυνάμει του περί Δικαστηρίων Νόμου και
περιλαμβάνει εργατικές διαφορές αλλά δεν περιλαμβάνει
οικογενειακές διαφορές·

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987

49 του 1988
64 του 1990
136 του 1991
149 του 1991
237 του 1991
42(I) του 1992
43(I) του 1992
102(I) του 1992
26(I) του 1993
82(I) του 1995
102(I) του 1996
4(I) του 1997
53(I) του 1997
90(I) του 1997
27(I) του 1998
53(I) του 1998
110(I) του 1998
34(I) του 1999
146(I) του 1999
41(I) του 2000
32(I) του 2001
40(I) του 2002
80(I) του 2002
140(I) του 2002
206(I) του 2002
17(I) του 2004
165(I) του 2004
268(I) του 2004
21(I) του 2006
99(I) του 2007
170(I) του 2007
76(I) του 2008
81(I) του 2008
118(I) του 2008
119(I) του 2008
36(I) του 2009
129(I) του 2009
138(I) του 2009
19(I) του 2010
166(I) του 2011.

«διαμεσολάβηση» σημαίνει διαρθρωμένη διαδικασία, ανεξαρτήτως ονομασίας, στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη μιας διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επίλυση της διαφοράς τους, με τη βοήθεια διαμεσολαβητή.

Νοείται ότι, η έννοια αυτή δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε προσπάθεια επίλυσης διαφοράς που δυνατό να καταβάλλεται από το δικαστήριο ή το δικαστή που έχει επιληφθεί της υπόθεσης, για την επίλυση διαφοράς κατά τη διάρκεια της σχετικής με την εν λόγω διαφορά δικαστικής διαδικασίας·

«διαμεσολαβητής» σημαίνει οποιοδήποτε τρίτο προς τα μέρη πρόσωπο, το οποίο είναι εγγεγραμμένο στο Μητρώο Διαμεσολαβητών και από το οποίο ζητείται να αναλάβει τη διεξαγωγή διαμεσολάβησης δυνάμει του παρόντος Νόμου·

«δικαστήριο» σημαίνει το Επαρχιακό Δικαστήριο ή οποιοδήποτε δικαστή αυτού ο οποίος έχει δικαιοδοσία επί του θέματος, περιλαμβανομένων και των Δικαστηρίων Εργατικών Διαφορών·

«διασυνοριακή διαφορά» σημαίνει διαφορά που εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 4·

«εμπορική διαφορά» σημαίνει διαφορά που προκύπτει από εμπορική συναλλαγή που διενεργείται μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, όπως ο όρος αυτός ερμηνεύεται στον περί Καταπολέμησης των Καθυστερήσεων Πληρωμών στις Εμπορικές Συναλλαγές Νόμο·

123(I) του 2012.

«εργατική διαφορά» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον περί Ετήσιων Αδειών με Απολαβές Νόμο·

8 του 1967
25 του 1968
23 του 1969
26 του 1970
34 του 1972
66 του 1972
5 του 1973
85 του 1979
55 του 1980
65(I) του 1993
79(I) του 1996
26(I) του 1997
110(I) του 1999
165(I) του 2001
66(I) του 2002
72(I) του 2002
169(I) του 2002
18(I) του 2005.

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εξαίρεση τη Δανία·